

MÍROVÝ DOPIS adresovaný OSN

Tento dopis není plodem zadbé ideologie.

Opírá se pouze o zřejmá fakta.

Podepsáním tohoto dopisu se nevytváří žádná pouta ani závazky s původci Dopisu. Kéž by se naopak ti, kteří souhlasí, zapojili do realizace tohoto projektu na svůj účet ve světle následujících bodů.

Prátelé, přítelkyne:

Většina osob si v nejhlubším jádru své bytosti přeje mír. Ale je zjevné, jak mezi rozličnými národy světa neustále tragicky narušován. Úkol hledat vhodná řešení k jeho dosažení není snadný.

Tento dopis si přeje ukázat několi principu jak překonat překážky a zároveň nabídnout několik základů na kterých by mohl být pevněji vybudován mír.

I. Osoby současně zijící nemají žádnou vinu na zlech spáchaných v historii z jednoduchého důvodu: neexistovali.

II. Proč bychom tedy měli udržovat hnev jednému proti druhému jestliže nemáme žádnou odpovědnost za to, co se událo v dějinách?

III. Proč bychom neodstranili tento absurdní hnev, proč nebýt přáteli a moci tak společně budovat svět více solidární pro potěšení nás i našich dětí?

IV. Nemůžeme historii vrátit, ani ji změnit. Vidíme, že kdyby dějinné události proběhly více či méně odlišně, v celé délce dějin by se uskutečnila jiná setkání, vznikla by jiná spojení, narodili by se jiní lidé, my ne. Nikdo z nás, kdo má nyní poklad života by neexistoval. Tím nechceme naznačovat, že zlé skutky rozpoutané našimi předky nebyly zlé. Kritizujeme je, odmítáme a nesmíme je nikdy opakovat.

V. Jako lidské bytosti už pouze proto, že existujeme máme základní vztah: být bratry v existenci. Kdybychom neexistovali, nemohli bychom přinejméním být pokrevními bratry nikoho. Vnímat toto prvotní bratrství v existenci nás učiní více vnímavými a otevřenými pro společnost.

VI. Organizujeme-li v dnešní době nové sociální struktury, je třeba uvážit, že kvůli vytvoření podmínek pro mír je nebezpečné zakládat je na strukturách starých, ačkoliv se ve své době

zdály vhodné. Je lepší zakládat nové struktury na lidských geografických jednotkách. Ale je třeba také zabránit tomu, aby se tyto jednotky neuzavřely do sebe, protože to vždy ústí v nesvornost všeho druhu až po válku.

VII. Lidská bytost je svobodná, inteligentní a schopná milovat. Lásku není možné vnutit ani uložit, také nemůže být zamerena naslepo ale s jasným cílem. Buď se rodí svobodně a vědomě nebo není opravdová. Vždy, když omezujeme někoho svobodu, zabranujeme té osobě, aby nás mohla milovat. Proto bráníme, podporujeme, rozvíjíme pravou svobodu jedince, která překvapuje sama o sobě sociálním rozměrem, to je vést k opravdové úctě mezi lidmi a tak moci lépe budovat mír.

VIII. Nynější představitelé institucí, kteří v historii přežili nejsou odpovědní za to co se v minulosti stalo, protože neexistovali. Ale pro podpora míru by tyto představitelé měli veřejně litovat, pokud by to bylo moudré, zla a bezpráví kterých se dopustily tyto instituce v celé délce dějin. Stejným způsobem, pokud je to možné, by tyto instituce měly nahradit způsobené škody.

IX. Rodiče nesou odpovědnost za to, že dali dětem život. Proto mají ve spolupráci se společností o ně pečovat až do jejich smrti. /zvláště o děti mentálně postižené a slabomyslné/. Mají se snažit zajistit, aby děti vyrůstaly ve světě pokojnějším, aby se mohly rozvíjet s lidskou důstojností, ježto ony o život nezádaly.

Ostatní mladí mají právo být motivováni, plni nadšení a radosti podle příkladu rodičů, rodiny a společnosti. Mají mít možnost vzdělávat se ve vědách technických i přírodních, aby budovali mír ve světě.

Je zřejmé, že nebude možné dosáhnout míru úplného, celosvětového, jestliže v nitru společnosti, uvnitř rodin bude existovat opovrhování ženami, dětmi, starými lidmi, okrajovými skupinami. Naopak je třeba podporovat lidskou důstojnost a práva pro všechny.

X. Roste počet zemí, které v současnosti uznávají, že všichni mají právo myslet, vyjadřovat se, svobodně se shromažďovat, majíce v úctě práva ostatních. Každá lidská bytost má právo žít svůj život v tomto světě podle toho, jak tomu upřímně věří.

Demokracie /státy/ musí tedy učinit kvalitativní skok, aby bránily a pečovali o to, aby každý člověk mohl žít ve shodě se svým svědomím, aniž by ovšem někoho ohrožoval či způsoboval sobě či ostatním škodu.

Bez pomstychtivosti, ze svobody a přátelství můžeme budovat mír.

Děkuji přátelé, přítelkyne.

Postskriptum:

Je úkolem vládnoucích soustředít svůj pohled na blaho současníků, neboť již existují a mají právo žít život lidsky důstojný, aniž by blahobyt přítomnosti byl na úkor ekologické rovnováhy v budoucnosti.

Jestliže nějaký národ díky svým politikům jde cestou prosperity, vztahy mezi obyvateli jsou mírné; narodí se děti, které se budou radovat ze své země; tedy díky tomu mohly být dány nutné podmínky pro setkání dospělých, která umožnila existenci jejich dětí. Jestliže ale je tento

národ méné dobře řízený vztahy mezi dospělými, kteří tam nyní žijí, se budou rozvíjet obtížněji a tak z nich vzejdou jiná setkání, vztahy... a narodí se jiné bytosti, odlišné od těch které by se narodili v prvním případě. Ti, kteří se narodili v těchto podmínkách se budou radovat stejně protože země méné prosperuje, vždyť kdyby tomu tak nebylo, nebyli by sploženi. Ovšem, že tyto občané budou muset usilovat o zlepšení situace v zemi až budou starší. Je zřejmé, že v kterékoliv zemi obyvatelé zítra, ať budou jakýkoliv, se budou vždy radovat z toho co dnešní vlády vykonaly -lépe nebo hůř- protože, díky tomu existují. Proto tedy blaho současníku je nejdůležitějším objektem zájmu vlád.

1994 © UNIVERSITAS ALBERTIANA